

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

V. évfolyam, 10. szám, 2003. október. Ára szabadeladásban: 5000 lej

Valaki valakiért

- édesapámnak -

Pár éve édesapám rágyújtott, hogy eladja a lövétei házat. Kissé bántott a gondolat, hogy meg se kérdez, nem kíváncsi a véleményemre, amikor egy adott pillanatban nekem szegezte a kérdést.

- Ne tedd, válaszoltam, igazából én sem tudom, miért.

Olyasmivel érveltem, hogy ha meghalsz, hol ravatalozzuk fel, talán a szomszédtól temetünk?

(folytatás a 3. oldalon)

Kivonat

Lövete község Helyi Tanácsának 2003. augusztus 12-én tartott gyűléséről

A gyűlés az alábbi napirendi pontokkal lett összehívva:

- Az általános iskolai adminisztratív személyzet előléptetésének jóváhagyása,
- A Helyi Tanács 12/2003 számú határozatának módosítása,
- A Helyi Tanács 13/2003 számú határozatának módosítása,
- A szakbizottságok összetételének módosítása,
- A falunap megszervezésével kapcsolatos problémák megvitatása,
- A kultúrigazgató tevékenységi tervének ismertetése és a fúvós zenekar újraszervezése
- Különfélék

(folytatás a 6. oldalon)

A felvétel a KALOT Egylet egyik szereplése kapcsán készül. A KALOT-hoz kapcsolódó írásunk a 4. oldalon olvasható.

A Közbirtokosságról

Noha az elmúlt nyár történései nem követelték a közgyűlés összehívását, a Közbirtokosság folyó ügyeinek intézése több esetben a tagsággal való együttműködésre támaszkodott.

Az utóbbi hónapok egyik időszerű kérdése a közbirtokossági tulajdonjogok tisztázásához, az "átíráshoz" kötődik. E tisztázás szükségességét legtöbben érzik, hisz a rendezetlen tulajdonviszonyok fölösleges feszültséget szülnék a tagság körében, néha a zökkenőmentes működést akadályozzák, és áttekinthetlenné teszik a tagsági nyilvántartót.

Mint ismeretes, a közbirtokossági jogok problémája az 1998-ban elkezdődött kérés-leadásokig nyúlik vissza, amikor 504 volt tulajdonos adott nagyságú örökségét igényelheték a jogosultak a helyi Polgármesteri Hivatalnál. A benyújtott kérésekből néhány örökös-csoport -azaz rokonság- esetében kimaradtak, vagy más minőségben jelentek meg személyek. Az igénylők névsora aztán tulajdonosnévsorrá változott, amikor 2002-ben tulajdonjogi bizonylatot szerzett a közbirtokosság.

(folytatás a 2. oldalon)

"Kérdezd meg magad: szívesen lennél-e barátja önmagadnak?"

Aman Sahihi

A Közbirtokosságról

(folytatás az első oldalról)

A névsorban különböző jogokkal egy tulajdonos több helyen is szerepelhet, attól függően, hogy hány rokonságból örökölt. E jogok összesítése, valamint rokonságon belüli pontatlanságok kiküszöbölése a célja az említett "átírásnak".

A vezetőtanács két alkalommal kérte fel a tagságot ennek az átírásnak a megejtésére. Kényelmetlenséget jelent, hogy ehhez meg kell jelennie egy időben személyesen vagy felhatalmazása révén az örökös-csoport minden tagjának. Ugyanis a 2002-es tulajdonos-névsor a jogokkal együtt törvényes alapdokumentuma a Közbirtokosságnak, és minden módosítása adás-vételnek minősíthető. A személyazonossági igazolvánnyal átírássra jelentkezők tagsági könyvet kapnak, ami a tulajdon eredetét, nagyságát és az esetleges adást-vételt tartja nyilván.

Az átírás jelenleg nincs határidőhöz kötve, de nyilvánvaló, hogy minél hamarabb be kell, hogy fejeződjön.

A 2003-as év osztaléka már augusztus eleje óta kiváltható, ha ezt a közbirtokos tag fenyőfában igényli. A közgyűlés által jóváhagyott 800 m³-nyi mennyiség 2409,24 erdőjogra való leosztása azt eredményezi, hogy kb. 3 erdőjogra jut 1 m³ műfa osztalék. Az osztalék pontos megállapítása a közbirtokossági irodában történik. Az itt kiállított bizonylat segítségével lehet keddi napokon az osztalékot elszállítani Setétfenyőből az október 30-i határidő lejárta előtt. Ekkor ugyanis a megmaradt mennyiséget a Közbirtokosság nyilvános árverésen elárverezi. Az így befolyt összeg képezi az osztalékát a tagság azon részének, amely ezt pénzben igényli.

Azáltal, hogy a műfa-osztalék eladható-megvehető, arra is van lehetőség, hogy több műfához jusson az, akinek erre szüksége van. Közgyűlési határozat értelmében kedvezményes árú műfát építésre ugyanis nem kaphat senki - tanulva a múlt évi tapasztalatokból. Akkor volt eset arra, hogy az építésre kérelmezett és segélyként meg is kapott műfát eladták. Annak eldöntésére, hogy ki az, aki ténylegesen építésre használná a kért fát, érthető módon senki sem vállalkozott.

Közismert tény, hogy az árverések nyertesei legtöbb esetben nem lövétei vállalkozók, ezért a tagság egy része kiszorítva érzi magát a saját erdejéből. Ennek oka, hogy az említett vállalkozók rendelkeznek a nélkülözhetetlen kitermelési engedéllyel, lövéteiek viszont (tudomásunk szerint) nem. Az engedélyre az erdészeti törvények miatt van szükség. Az árverést megnyerő vállalkozónak ugyanis bizonyos időre átadják az erdő egy részét, ahol alkalmazott emberaival, bejegyzett munká-

gépeivel az ide vonatkozó szabályok betartása mellett végzi a kitermelést. Ez némiképp ellentétje annak, amikor egy közbirtokos tag előre meghatározott napon, az erdész felügyelete mellett termel ki és szállít el bizonyos mennyiségű fát.

Az sem lebecsülendő, hogy az árverések nyertesei viszonylag magas árat hajlandók fizetni a megvásárolt fáért. (Úgy tűnik, a tagság nagyobb része sem becsüli le ezt a magasabb árat, hisz a kiosztásra szánt 800 m³-ból eddig alig 100 m³-t szállított el.)

Ez az állapot azonban nem lehet más, csupán átmeneti, és legkésőbb addig tarthat, míg a Közbirtokosság vagy más lövéteiek megszerzik az említett engedélyt, hogy aztán maguk végezhesenek kitermelést és állíthassanak elő elsődleges fűrészárut. Mindez egy cég létrehozását igényli, aminek bejegyzése a Közbirtokosság esetében folyamatban van.

A nyár folyamán a tagság és minden más lövétei lakos tűzifát szerezhettek be Egres-mocsárból és Orotásból. Mindez osztalékon kívüli, és 70.000 lejes köbméterenkénti áron lehetett hozzájutni. Ez az ár alig több mint a magánerdők esetében az útdíj, a bélyegzés és a szállítási papírok ára. A közeljövőben a Karulyosi legelőről (Gólica dombról) lehet majd hasonló körülmények között tűzifát szállítani.

A Közbirtokosság irodája hétköznapokon 8 és 14 óra között tart nyitva, kivétel a fahozó napok előtti hétfő és csütörtök, amikor 8 és 12, illetve 18 és 20 óra között kereshető fel.

A vezetőtanács

Nem hisszük, de megtörténhet

Egy sorozatot szeretnénk újtára indítani, amelyben az Európai Unióba való belépés kapcsán felmerülő problémákról szeretnénk értekezni a kedves olvasóval. Bár ez a belépés nem fog az elkövetkező években megtörténni, de elképzelhető, hogy a politikusok által előre jelzett 2007-ben vagy utána hamar bekövetkezik. Fontosnak találjuk, hogy a Lövétei Kiáltó hasábjain is jelenjenek meg olyan írások, melyek bizonyos fokig felkészíthetik Lövéte lakóit a várható eseményekre.

Elképzelhető, hogy olyasmik jelennek meg ezen sorozatban, ami nem lesz teljesen egyértelmű, avagy érthető. A cikkek tartalma sok esetben fog tartalmazni egyéni véleményt, vagy egy szűkebb kör véleményét, amelynek tartalma vitatható. Épp ezért megkérünk mindenkit, hogy amennyiben számára érthetetlen bármi, bátran érdeklődjön.

Köszönjük!

Valaki valakiért

(folytatás az első oldalról)

Érveimet Pósa Lajos versében találtam meg:

El ne add az ősi házat,
El ne add az ősi telket,
Hol a csűrön, késő őszig,
Gólyamadár kelepelget.

Ha elfáradsz a világban,
Gyere haza megpihenni,
Az öreg fák árnyékában
Szép időkről emlékezni.

Hazamentem, gyermek lettem, megpihentem.

Mindent benőtt az idő, nagyanyám háza pókhálók és por világa.

Az udvart ellepte a fű, úgy tűnt, összement, mint a kimosott gyapjuszőnyeg.

A kis almafa melynek árnyékában gyakran lepihentem, elfáradt, megöregedett.

Kipróbáltam árnyékát, de amikor hűvös lett, nem volt, aki betakarjon.

Pedig még 10 perce ott volt nagyanyám, az istállóban épp a tehenet fejte, a macska is ott ólalkodott, várva a tejet. Megszólalt a harang mély, érces hangján, csendet parancsolva, együtt mondtuk az "Úr angyalát", csak a lámpa köré gyűlt legyek zümmögése, a tehenek kérődzése, a tej sercegése törte meg a csendet.

Látom nagyapámat, amint andalog a tehenek előtt, fáradtan, elcsüggedten, mintha a világ terhét hordaná a vállán. De ha hátranéz, szeme felcsillan, tele van büszkeséggel. Bennem látja a jövőt.

Tőle tanultam meg, hogy szép a gazda élete, ha nem felejt el a könyvet.

Olvasott, rádiót hallgatott, mindig tudta a nagyvilág híreit. A történelmet megélte, tudását a Révayból pótolta, a földrajzot jobban tudta, mint én azt, amit két napja tanultam az iskolában.

Ő volt az Élet és Tudomány. A Munka és Becsület. Szerénység. Csak semmi szerencse...

Imádtak, s mi is őket.

De nem csak őket. Szeretem dédanyámat, azt az alacsony asszonyt, aki méltóságteljesen tekint vissza az ószagú fényképről. Szépnek találok vonásait, s nehéz a lelkem, ha arra gondolok ... 39 évesen hagyta itt gyerekeit.

S szeretem dédapámat, aki egy pödrött bajuszú arc a

katonai képen, egy név, ami nem idegen, akinek megfeketedett Kisezüstjét s Nevétsetudom érdemrendjét -a magyar állam kitüntetéseit- ma is őrzöm a fiókban.

Sose féltem a puskától, a mesterlövész unokája vagyok én.

Van valami szépsége annak, ahogy bátran, keményen megragadod a fegyvert, nem reszket a kezed, benézed a célt és lősz. S nincs nagyobb büszkeség a telitalálatnál.

Ezt adta nekem MM, ez volt az ő hagyatéka.

És szeretem a másik dédapámat, aki, ha néha felhajtott a garatra, azt ismételte: Nincs szebb három virágszál az övéinél.

Ma is siratom apám testvéreit, kiskorukban meghaltak.

Jött a háború, otthon maradt a család, a gazdaság, a beteg gyerek.

Lajost, aki lángész volt, 12 éves korában vitte el az ismeretlen kór.

S a nagyobbik nem álmodhatott. Dolgoznia kellett, eltartani a családot.

Érzem nagyapám fájdalmát, hogy nem taníthatta egyetlen megmaradt fiát.

Körülnézek, s látom őket.

Érzem illatukat, fájdalmukat.

Hallom hangjukat, látom intéseiket.

De legjobban érzem szeretetüket.

S ez a szeretet úgy ömlik felém, mint a hömpölygő víz, mint a kályha melege.

Ettől nővök nagyra, erősre.

Benne vannak, értem voltak.

Tudom, ki vagyok, és miért létezem.

Honnan jövök, hová tartok.

Mi a célja életemnek, mi a küldetésem.

Amit teljesíteni fogok, senki sem tud megállítani, mert bennem van a legnagyobb erő, ami valaha is létezett: a szeretet.

Amit őseimtől kaptam.

S amit én is továbbadok.

Istenem, köszönöm.

Köszönöm, hogy adtad őket nekem.

Hálaadó misét mondtam.

- De ki mondatja kiért? - érdeklődött a pap.

- Nem mindegy?

Valaki valakiért.

DOKUMENTUM

Kedves Lőrinc barátom!

Kedves lapját megkaptam és örültem, hogy olvashattam. Úgy a jó egészségi állapotának, mint helyzete jó voltának örülök, mert nemcsak a polgári életben fontos körülmény az ember számára a jólét, hanem még a katonának is.

Nem tudom, hogy valaki írta-e meg az itthon történeteket?

Én röviden leírom a dolgokat, mert Istennek hála nem kell hallgassunk vele, nem kell szegyenkeznünk miatta, hanem újra becsületet szereztünk úgy az egyletnek, mint

a szereplőknek az Obsitos előadásával. Általános véleményem az, hogy minden eddiginél szebb volt a darab és jobban sikerült az előadás is. András Julis gyönyörűen szerepelt és mindenki. Udvarhelyről hoztam magyar huszár ruhákat, piros nadrágokat, kék dolmányokat, a zsidónak frakkot és cilinder kalapot, fehér nadrágot, a lányok is olyan szép magyaros ruhákba öltöztek, többszöri ruhaváltás mellett, hogy akár melyik városi színpadnak becsületére vált volna az öltözet.

Igaz, hogy a nép is megpártolt, mert annyi népet még nem látott a népház, mint farsangvasárnap este az előadáson. 1044 Pengő volt a bevétel is. Szépen lezajlott a táncmulatság is. Mindenki megleléssel távozott otthonába. A rádiót megvettem. Ugyanolyan nagy és jó, mint az enyém. Úgyesen fel van szerelve. A legények szívesen jönnek és hallgatják. Felszereléssel együtt 738. 29 Pengőbe került. Teljesen kifizettem egyszerre és minden kiadás kifizetése után, ma 844 pengő kézpénzünk van. Tehát jól állunk! Az ezévi bevételeink meghaladták az 1500 pengőt. Rá is dolgoztunk jól, mert jó darabokkal és jó játékokkal állottunk mindig a közönség elé. Most egyelőre hallga-

tunk és még szó nincs is arról, hogy húsvétra lesz-e valami. Várjuk az események alakulását, addig nem lehet tervezgetni sem, amíg nem tudjuk, hogy mi, hogy lesz az ennél sokkal fontosabb dolgokban.

A húshagyókeddi rendezést a leventéknek engedjük át. Éljen mindenki, aki megérdemli. Szépen lezajlott az is. Több lány hazajött a napra. Hatalmas összefogás volt este a táncban. Jó volt a bevétel is.

A szereplőkről fényképfelvételt készítettünk újra, de most nem olyan jók a képek, mint az előzőek. Vacsorát természetesen nem tartottunk, hiszen a várva

várt nagybőjt is beköszöntött. Kolozsi Pistának a nyaka is megvékonyodott volt, mert keveset tudott aludni. Most rendbe jön minden. Még mind hon vannak. Nem kapott sast egyik sem. Mi is sokszor emlegetjük Lőrincet. El is határoztuk, hogy egy közös lapot írunk, ha együtt leszünk. Én ezzel a hosszabb írással külön is adós voltam és szeretettel írtam. Igen örülnék, ha Húsvétra haza

jöhetne.

Ma márc. 15. van, reggel. Már lengeti a szél házaikon a nemzeti zászlót, készülünk a misére és a népházban rendezendő ünnepélyre. A falu csendes, a hangulat egészen ünnepélyes.

Istennek hála magam is jó egészségben vagyok. Bátran kívánhatom a párját. Lőrinc! Írjon még, mert jól esik, ha sorát olvashatom.

Most bezárom leveletem, mert azonnal vinni kell a postára, hogy ma menjen el.

A jó Isten áldja meg és vezérelje lépteit. Úgy a magam, mint a barátai nevében szeretettel üdvözlöm

Lövete, 1943. márc. 15. én.

Márton Antal plébános.

Ui. Köszönjük Égei Lászlónak, hogy az édesapjának, Égei Lőrincnek, a KALOT egykori pénztárosának címzett levelét a szerkesztőség rendelkezésére bocsátotta. (M. J.)

Civitas fidelissima - a leghűségesebb város

Mindenütt jó, de a legjobb Sopron - mondják magyarországi "honfitársaink". Hát erről személyesen is meggyőződünk augusztus végén, amikor egy eseményekben gazdag hetet töltöttünk egy továbbképző tanfolyamon. A Sopronban található Nyugat- Magyarországi Benedek Elek Főiskola immár tizenhárom éve felvállalta és felelősséggel végzi a határon túli pedagógusok továbbképzését.

A pezsgő-nyüzsgő fővárost elhagyva elindultunk nagy-nagy kíváncsisággal az osztrák határ szomszédságában lévő város felé. Magyar és pedagógus igazolványt felmutatva mindenütt jóindulatot és segítőkészséget tapasztaltunk. Négy órai civilizált utazás után Győrön áthaladva megérkeztünk ebbe a gyönyörű, történelmet idéző helységbe. Meghatódva néztük a főiskola előtt Elek apó mellszobrát, aki mintegy órként áll az ország eme nyugati pontján.

A város története nagyon régi időkre nyúlik vissza, évezredek írták, és gondosan őrzött tárgyi emlékek hitelesítik. Első napi ismerkedésünk a várossal kitűnően sikerült dr. Szála Erzsébet főigazgató asszony jóvoltából.

Szemünk elé tárult a sok ívben hajló szűk utcácska, középkort idéző terek, elő-előbukkanó római kori városfalak, zegzugos sikátorok, ódon, de nem kopott műemlék-házak, boltíves kapualjak. Mindezek fölött pedig hűséges őrt állóként magasodik az eligazodást megkönnyítő Tűztorony. A hűség városa. De miért is? Albert Tibor írja Soproni látogató című könyvében: "Két szó - egy fogalom. 1921. december 14-én a város és környékének lakossága Magyarország mellett döntött. A német ajkúak is. Német ajkú magyaroknak vallották magukat. Egy újabb világégés közepette." Sopron az elnépesedett városok példája (akárcsak Pozsony), de ma már nem ez a jellemző. Mégis az embernek az az érzése, hogy egy tipikus ausztriai városban van.

Sok a német látogató, kirándulócsoporthoz lépten-nyomon. Mindenütt német feliratok a magyar mellett. A látóvalókat kimeríteni nem elég egy zsúfolt hét, ide vissza kellene jönni, jegyezzük meg magunk közt.

Az előadó tanárok gazdag szellemi útravalót adtak mindenről, ami aktuális a mai világban, és ami nemcsak szakmai szempontból segített. Művészi élmények sora várt ránk: film-összehasonlítás, koncert, népzenei együttes műsora stb. A legemlékezetesebb a nagycenki kastélyban tartott koncert s a látogatás a Széchenyi-mauzóleumban (ahol 48 Széchenyi-ös van eltemetve). Az igazgató büszkén mutatta a csíkiak által hozott kopjafát, s egyéb tárgyait a kegyeletnek. Aztán a ránk törő vihar a kastély kertjében - hát ezt sem felejtjük el. Nemzetünk "legnagyobb magyarjáról" is sokat megtudtunk a kas-

tély szobáit végigjárva. Arról is hallottunk egyébként, hogy valamikor az erdélyi só piaca volt, gazdag kereskedelmi életet élő város, bányavidék (innen a ma is élő "Jó szerencsét" köszönés). Bortermő vidék, azonkívül lenyűgöző környéke vonzza a turistákat. Elég csak említeni a Fertő-tó környékét, a fertődi Eszterházy-kastélyt. Teljességgel lehetetlen felsorolni a sok gyönyörűséget, látnivalót. Meglátogattunk egy óvodát, amely számunkra álom marad. Elérhetetlen álom.

Albert Tibor kérdésére barátja így válaszol: "Miért szeretek itt élni? ...Tudod valami családias légkör van ennek a városnak. Nézz csak szét az utcákon, az üzletekben. Beszélj az emberekkel.

Nem látsz rohanó, rosszkedvű, neurózisban szenvedő soproniakat. Nem ez a jellemző. Nincs tülekedés, nincsenek mogorva tekintetek, udvariatlan, visszautasító szavak."

Hát ezt láttuk mi is.

Amikor Sopron felé tartottunk, egy helyen azt olvastuk egy táblán, hogy "Minden út Sopronba vezet." Na, ha így van, mondta Herti és Juci egyszerre, akkor mi nem tévedünk el. Ezen jót nevtünk. Ha lehetne, hozzáírnám a táblára: és onnan Európába.

András Magdolna
óvónő

LÖVÉTE JELES SZÜLÖTTJEI

Györgypál Albert (Lövete, 1914. máj. 16. - 1947. Nagyvárad; Szülei: Györgypál Lőrinc, Lázár Rózália) - piarista paptanár. Teológiai tanulmányait Szegeden végezte. 1937-ben szentelték pappá. 1937. május 6-án tartotta primíciáját (első miséjét) Békéscsabán. Orosházán, mint hitoktató kezdte pályáját. Ebben az időszakban jelent meg a budapesti Szent István Társulatnál A dicséret áldozata című könyve a zsolozsmáról. Frontszolgálat és leszerelés után az 1945-ös határváltozás Nagyváradon találta a Szent László gimnázium hittanáraként. Papi egyéniségének az ifjúságra gyakorolt hatására hamar felfigyelt az új marxista vezetés, és gondoskodott lefogatásáról, fizikai megsemmisítéséről. Letartóztatták, és a nagyváradai vár börtönébe internálták. Hat hónapig volt vizsgálati fogságban. A szigorú börtön, kínzás, verés következtében egészségi állapota megromlott, szíve tönkrement. A kolozsvári népbíróság felmentette az ellene felhozott vádak alól, de már halálos betegen került ki a börtön falai közül a Szent József szanatóriumba. Egy évig tartó haldoklás után ott is aludt el örökre 1947 nyarán. Élete, papi munkássága, híveiért vállalt szenvedése ma is világító fátylaként lobog a nagyváradai katolikusok emlékezetében. (Forrás: Hetényi Varga Károly: Papi sorsok a horogkereszt és a vörös csillag árnyékában. II. Lämpás Kiadó Abaliget, 1994. 528-530.)

Mihály János

Kivonat

(folytatás az első oldalról)

Elsőként a kultúrotthon igazgató beszámolt a kinevezésétől eltelt időszakban megvalósított tevékenységéről és az elkövetkezőkben szükséges munkálatok elvégzéséről és tevékenységi tervéről.

A fúvós zenekar újraindítását egyik legnagyobb feladatának tekinti a kultúrigazgató, és ebben kéri a testület segítségét. Beszélt a volt karmesterrel, aki vállalná is, hogy újraindítja a zenekart (gyermekkel) azzal a feltétellel, hogy a hangszereket kijavítják és felújítják.

A polgármester elmondja, hogy már az elmúlt gyűlésen szó volt, hogy a testületi tagoktól javaslatokat várunk a fúvós zenekar jövőbeni működtetésével kapcsolatosan, de sajnos nem jött semmiféle javaslat. A jövőre nézve a költségvetés jóváhagyásakor figyelembe kell venni ezt a problémát, és meg kellene oldani a zenekar újraindításának anyagi feltételeit. Javasolja, hogy minél előbb egy hirdetést tegyenek ki, hogy aki szeretne a fúvós zenekarba belépni, jelentkezzen a kultúrigazgatónál, és a jelentkezők közül ki lehetne válogatni a megfelelő személyeket.

A testület több tagja (András József, Mihály László, Pál Csaba) azt javasolta, hogy ha a hangszerek megvannak, akkor újra kell indítani a fúvós zenekart, és olyanokat szervezni be, akik kötődnek a faluhoz, és itthon maradnának.

A kultúrigazgató elképzelése szerint, ha az anyagi feltételek biztosítva lesznek, és újraindul a zenekar, akkor bizonyos feltételeket, köteleességeket kell szabni a zenekar tagjainak. A karmester felvállalta, hogyha besegítenek a szükséges anyagi alap biztosításába, akkor ellenőrzi a hangszereket és javaslatot készít azok kijavítására.

Ismerteti a kulturális program tervezetét a jövőre nézve: népszínművek betanítása, az idősebb korosztályból egy csoport kialakítása népdalok, reguta nóták éneklésére, régi táncok bemutatása és betanítása.

A fenti tervek megvalósításáért szükséges minél előbb egy féléves program kidolgozása.

A tánccsoport igényelne egy próbatermet. Igénylők vannak a varrógépek bérbevételére is. Kellene egy felmérést készíteni a jövőre nézve a teremdíj megállapítása előtt.

Az alpolgármester javasolja, hogy vendégszerepléseket kellene szervezni, és úgyszintén vendégszereplésre meghívni más helységekből műkedvelőket és színészeket. A költségvetés kiigazításánál pénzt kell elkülöníteni a színpad kijavítására.

A jegyző ismertette az előterjesztést és a határozatjavaslatot az általános iskola adminisztratív személyzetének előléptetésére vonatkozóan, a jelenevő testületi ta-

gok megszavazták a határozatjavaslatot.

Ismertették a határozatjavaslatot a 12/2003-as számú határozat módosítására vonatkozóan. A határozat módosítása azért volt szükséges, mert az előző határozatban nem volt feltüntetve a használatba adott terület nagysága. A terület nagyságának feltüntetésével módosult a határozat, a jelenlevők a módosítással egyetértettek. Úgyszintén a 13/2003-as számú határozat módosítása is szükséges volt, mert a tűzoltószín építésénél az elfoglalt terület nagysága nem volt feltüntetve a határozatban. A határozat módosításával a jelenlevők egyetértettek.

A következő napirendi pont keretén belül ismertették az előterjesztést a szakbizottságok összetételének módosítására vonatkozóan és annak szükségességéről. A határozatjavaslatot a jelenlevők megszavazták.

A jegyzőkönyv falunapra vonatkozó részét, mivel lejárt a falunap, nem közöljük, az érdeklődők a szerkesztőségben vagy az Önkormányzatnál elolvashatják.

A különfélék keretén belül tárgyalódott a lövetei zenekedvelők kérése, amelyben kéri a kultúrotthon használatának engedélyezését próbákra. A kéréssel egyetértettek mind a 11-en azzal a feltétellel, hogy bizonyos kikötéseket kell szabni, melyet a polgármesternek kell meghatározni.

Csiki János kérésével, amelyben egy panzió működtetésének engedélyezését kéri Lenkútnál, a jelenlevők egyetértettek.

Lázár Sándor kérését, amelyben egy régebbi kérésére tér vissza, a testület újból megvitatta és maradt az előző döntés: 7 mellette szavazat és 4 tartózkodó szavazat. A jóváhagyás az alábbi feltételekkel történt: szerződésalapján adódik bérbe, amelybe komoly feltételeket kell szabni, és ha nem tartja be a megszabott feltételeket, a szerződés felfüggesztődik, és a bérleti díj is pontosítva legyen a szerződésben. A helyszínt újra ki kell jelölni, és kötelezni annak betartására. Piac napján nem használhatja a rámpát, és más napokon sem használhatja az asztalokat az autóalkatrészek javításánál, mivel azok összeolajozódhatnak.

Az alpolgármester ismerteti, hogy a kötőre működésképes, és a Translanddal kötött szerződés alapján a hulladék kő felhasználható. Lázár László javaslata szerint meg kell nézni, hogy az a törmelék kő mekkora szakaszra elég, és közmunkát szervezve egy programot kell összeállítani erre a munkálatra.

Több probléma nem lévén, a gyűlést vezető elnök megköszöni a megjelenést és a gyűlés munkálatait bezárja.

Emlékezés iskolánk névadójának, Székely Mózes halálának 400 éves évfordulójára

Székely Mózes (szül. kb. 1553/1554- megh.1603. július 17.): 1603. május-július között Erdély fejedelme. Székely lófőcsaládból született Udvarhelyen. Fiatal korában apja, Literati azaz Deák János nyomdokain járva sóval kereskedett, majd hivatásos katonaként szolgált somlyai Báthory István erdélyi fejedelmet és lengyel királyt a Bekes Gáspár elleni küzdelem során (1575), valamint az oroszok elleni hadjáratban (1580-82). Gdansk, Plock és Pleskov bevételénél olyan hősiességgel küzdött, hogy szentháromságtagadó (unitárius) létére a katolikus Báthori "szentelt vitézei" közé sorolta. Hazatérte után több jelentős birtokadományba részesült. Az első birtokadományozást, amelyről tudomásunk van, 1583. január 10-én kapta Báthory Zsigmondtól, aki Lövétén tíz és Siménfalván hat jobbágytelket adományozott neki. Ettől fogva írta magát siménfalvi előnévvel. Egy darabig felesége családja (a homoródszentpáli Kornisok) befolyásának köszönhetően fejedelmi sókamaraispán lett Sófalván. Zsigmond fejedelem országlása idején már a főrendek közé számlálták, s katonai érdemei alapján Erdély "nagyágosai" közé is bekerült. 1591-ben egy Lugosnál lefolyt hadművelet során lövés érte a lábát, emiatt haláláig sántított. Hol Moldvában harcolt, hol a fellázadt szerbek segítségére küldték a temesi végekre (1593). 1595-ben részt vett a Szinán basa elleni hadjáratban. Báthory András fejedelemnek is híve volt, és seregeit vezette a szerencsétlen kimenetelű sellenberki csatában. Mindenütt ott volt a kitűnő, sőt vakmerő parancsnok, ahol az erdélyi seregek küzdöttek azokban a vérzivataros években. Amikor Mihály havasalföldi vajda Rudolf császártól megkapta erdélyi helytartói megbízatását, Székely a vajda hadvezére lett, de a tapasztalt túlkapások miatt elsőként fordult ellene, és része volt Báthory Zsigmond visszahívásában. Basta hatalma idején Székely Mózes vele szemben is védte az erdélyi szabadságjogokat. A tövisi ütközetben (1602. július 2.) azonban vereséget szenvedett a császári generálistól. Párthíveivel a temesvári pasához vonult segítségért. 1603 áprilisában török és tatár segítséggel elfoglalta Gyulafehérvárt és Kolozsvárt, s török jóváhagyással Erdély fejedelme lett, de július 17-én a Radu Şerban havasalvi vajdától s az elégedetlen székelyektől Brassó mellett vereséget szenvedett, és maga is a csatatéren maradt. Emlékét ma két általános iskola neve őrzi Udvarhelyszéken (Lövete, Felsősfalva).

Mihály János

ISKOLÁNK A SZÁMOK TÜKRÉBEN (2003/2004)-ES TANÉV

Óvónő: 6 (szakképzetlen 1); Tanító: 9; Tanár 17 (szakképzetlen 4); Kisegítő személyzet: 9;

ÓVODÁSOK

I. nagycsoport: 20
II. nagycsoport: 21
középcsoport: 21
kicsicsoport: 22
isk. elők. csoport: 19
Pósfalu/ v. csoport :15

Összesen 118

I-IV. OSZTÁLY

I. Á.: 15
I. B.: 17
II. Á.: 21
III. Á.: 13
III. B.: 13
IV. Á.: 14
IV. B.: 15

Összesen: 108

V-VIII. OSZTÁLY

V. Á.: 25
V. B.: 26
VI. Á.: 30
VI. B.: 30
VII. Á.: 24
VII. B.: 27
VIII. Á.: 28
VIII. B.: 26

Összesen: 216

Összeállította: Lázár Rozália

OKTÓBER

1761. október 2-án halt meg Mikes Kelemen, Rákóczi íródeákja Rodostóban, Törökországban. 41 esztendőn át számolt be a bujdosók életéről, reményeikről és soha nem szűnő honvágyukról.

1848. október 4. Kossuth Lajos második toborzó körútja Szegeden.

1849. október 6-án végezték ki Aradon a szabadságharc 13 tábornokát és Pesten Batthyány Lajos volt miniszterelnököt.

1980. október 8. II. János Pál pápa fölszenteli Rómában a magyar kápolnát a Szent Péter-bazilika altemplomában.

1848. október 16. Az agyagfalvi Székely Nemzeti Gyűlés.

1552. október 17-én ért véget Eger ostroma, amely szeptember 9-én kezdődött. Gárdonyi Géza történetudósi alapossággal írta meg az ostromot az Egri Csillagok című regényében.

1803. október 17-én született Deák Ferenc jogász és államférfi, a "haza bölcse".

1811. október 22-én született, a Dunántúlon, Doborján faluban Liszt Ferenc. Mindig magyarnak vallotta magát. Szülőfaluját halála után ötven évvel Trianon Ausztriának ítélte.

1882. október 22-én halt meg Arany János 66 éves korában.

1956. október 23-án kitört a magyar szabadságharc és forradalom, 1991 óta e nap nemzeti ünnep.

1937. október 28-án kapta meg Szent-Györgyi Albert szegedi professzor a Nobel-díjat élettani felfedezéseiért.

1953. október 30-án halt meg világhírű magyar operettszerzőnk: Kálmán Imre.

1923. október 31. A Kandó Kálmán által feltalált fázisváltós 2000 lóerős villanymozdony először futott végig a Budapest-Alag közötti pályaszakaszon.

Egyházi évfordulók, ünnepek

Október 4.

Szent Ferenc napja; a katolikus egyház Assisi Szent Ferencre emlékezik.

Október 15.

Nagy Szent Teréz (1515-1582), a katolikus egyház egyik legnagyobb női szentjének ünnepe.

Október 18.

Lukács evangélista, Pál apostol útítársának ünnepe.

Október 20.

Szent Vendel, a jószágtartó gazdák és a pásztorok védőszentjének ünnepe.

Október 22.

Vatikán: II. János Pál pápa Beiktatásának Napja.

Október

Második vasárnapja Olvasós Boldogasszony ünnepe.

Október 26.

Demeter/Dömötör, a pásztorok védőszentjének ünnepe; juhász újév, az elszámolás napja.

Október 28.

Júdás napja, aki elárulta Jézust, majd megbánta bűneit.

Hírek Események Hírek Események
Hírek

-Szeptember folyamán az alig felavatott játszótér a Tájház szomszédságában ismeretlen tettesek megrongálták. Reméljük, hogy az illetékes szerveknek sikerül a tetteseket kézre keríteni, hogy elnyerjék méltó büntetésüket. Ugyanakkor sikerül olyan intézkedéseket foganatosítani, hogy többet ilyesmi ne fordulhasson elő.

-Október 4-én az iskolánk diákjai kirándultak. Ez alkalommal Erdély legszebb fekvésű városát, Brassót, valamint a szomszédságában fekvő töröcsvári kastélyt keresték fel, amely 1377-ben, Nagy Lajos királyunk idejében épült.

-A Népház keretén belül elkezdődött újból a táncoktatás a Kákvirág Egyesület tagjainak közreműködésével. A hét minden péntekén tartott táncpróbát táncmulatság követi, melynek célja, hogy fiataljaink elsajátítsák hagyományossá vált népi és társasági táncainkat.

-A Polgármesteri Hivatal az október 19-én tartandó alkotmánymódosítással kapcsolatos népszavazás alkalmából a község polgárai számára a Népházat (612-es házszámától az 1606-os házszámig.), valamint a Polgármesteri Hivatal épületét (az 1-es házszámától a 611-es házszámig) jelölte meg a két szavazóközvet központjául.

-Október 13-án községünkben ismét sor kerül az immár újból hagyományossá vált állatvásárra. Színhely: a Vásárcsok.

(m.j.)